

Sandheden at unddrage sig forkyldt Straf, medens de 2 unge Mennesker, som Henriksen havde forført til Forbrydelsen, ved deres Beredvillighed til at tilstaa deres Brøde vare hjemfaldne til Straf; og at de af Larsen og Henriksen afgivne Tilstaelser skulde være urigtige, er da heller ikke under Undersøgelsen i nærværende Sag gjort gjældende af dem, lige saa lidt som der efter det i Sagen Forliggende findes den allerringeste Jøje til at betvivle deres Rigtighed. Heller ikke vil Tiltalte have tænkt sig, at Anvendelsen af Spændetrøien kunde medføre Andet end Gene og ikke Lidelse, end lige Stade. At Spændetrøien imidlertid, saavel imedens den var paalagt dem, som i den nærmeste Tid herefter, har voldt dem Smerte, kan vanskeligt betvivles, men at der som af Henriksen paastaet, herved skulde være paaført ham en varig Skade, der har svækket hans Arbeidsdygtighed, er efter Udvisende af de Erklæringer, der ere afgivne dels af Lægen i Bredsløselille Strafanstalt, hvor Henriksen udstod den ham idømte Straf, og som i den Tid har undersøgt dennes Tilstand, dels af Physicus i Jøndre Hjøllandske Høyskole, der under nærværende Sag har undersøgt ham i saa Henseende, lidet sandsynligt, idet det navnlig har vist sig, at intet objektivt Tegns paa Tilstedeværelsen af de Følger — Trangbrystighed m. m. — som han paaberaaber sig, at Spændetrøien har havt paa ham, er tilstede. Ved Tiltaltes egen Tilstaelse og det iøvrigt oplyste maa det fremdeles antages godtgjort, dels at Tiltalte i enkelte af de af ham afholdte Forhører i den heromhandlede Sag har bragt sin ovenanførte almindeligere Fremgangsmaade over for Inspektør i Anvendelse paa Henriksen, Nielsen og Larsen, en Gang over for Henriksen og en Gang overfor Nielsen paa en føleligere Maade, dels at Tiltalte af samme Hensyn som dette er sket overfor Kjøbmand Halb, til sine Tider har nægtet Henriksen og Larsen Tilstaaelse til at skaffe sig Ekstraforpleining i Arresten.

Efter at Pigen Ane Marie Jensen i en ved Bordingborg nordre Virts Politiret foretaget Tingsvidnesag til Erhvervelsen af nye Oplysninger i en mod hendes Husbond Gaardeier Jens Mortensen af Biemose af en anden Pige anlagt og her paafjendt Thendesag, der var appelleret til Landsover- samt Hof- og Stadsretten, den 12te December 1878 havde afgivet Forklaring som Vidne, uden dog at være bleven tagen i Ed, vedgik hun under en mod hende i Anledning heraf indledet kriminel Undersøgelse, at hun under formeldte Sag i flere Henseender havde, dels forsætlig, dels usforætlig, afgivet urigtig Forklaring til Gunst for hendes nævnte Husbond, og blev hun derefter ved Virtsrets Ekstraretsdom af 26de April 1879 anset efter Straffelovens § 146, jfr. § 39, med simpelt Fængsel i 8 Dage. Dagsaa under den heromhandlede kriminelle Sag har Tiltalte, efter hvad han selv har erkjendt, og iøvrigt er oplyst, et Par Gange bragt sin heromtalt almindeligere Fremgangsmaade overfor Inspektør i Anvendelse, idet han i et Forhør har puffet Ane Marie Jensen og i et andet taget hende håardt i Armen og rystet hende, blandt Andet som Folge af, at hun, der usorbeholdent havde vedkjendt sig sin egen Brøde, forekom ham at være forbeholdende over for hans Spørgsmaal om, hvorvidt hun havde handlet under Paavirkning af nogen Ander eller ikke.

I Slutningen af December Maaned 1878 blev Møller og Gaardeier Johan Hansen af Vestenbæk arresteret ved Virket som sigtet for at have som Eier af en Mølle og et Bageri i Baarse gjort sig skyldig i bedrægligt Forhold; under Undersøgelsen tilstod han paa forskjellig Maade at have forurettet sine Kunder og blev — efter den 29de Mai 1879 at være bleven løsladt af Arresten — ved Bordingborg nordre Virts Ekstraretsdom af 20de Juni 1879 anset efter Straffelovens §§ 253, 257 og 248 med Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage, hvilken Dom ved Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Dom af 28de Januar 1880 blev forandret derhen, at han blev anset efter Straffelovens § 253 til dels sammenholdt med § 46 og § 278 sidste Stykke samt § 248, med lige Fængsel i 3 Gange 5 Dage.

Medens Sagen henstod under Appel til Højesteret, tilbagefaldte Johan Hansen de af ham afgivne Tilstaelser under Paaberaabelse af, at de vare fremfaldte ved den langvarige Baretægtsarrest, han havde været underkastet, og hvis længere Vedvaren han ifølge Tiltaltes Udtalelser vil have befrugtet, hvorhos han klagede over, at Tiltalte under de afholdte Forhører havde tilføjet ham Slag og Stød uden dog egentlig at paastaa, at han ved disse skulde være bevæget til at tilstaa. Ved Højesteretsdom af 7de Marts f. A. blev han, idet de af ham afgivne Tilstaelser i visse nærmere opgivne Punkter, i hvilke der efter det iøvrigt i Sagen Oplyste ikke kunde være begrundet Tvivl om deres Rigtighed, i Medfør af danske Lovs 1—15—1 fandtes at maatte tillægges Skyldighed anset efter Straffelovens §§ 253 og 248 med Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage. I Præmisserne til denne Højesteretsdom hedder det, at da det er overdraget en